

sammen med Jakobe, betoges han paa ejendommelig Maade af denne ensformige Lyd, der i den dybe Stilhed lød som selve Uendelighedens fortlørlige Smaasnakken.

Ogsaa Stjernerne blev saa underlig levende for ham. Der var især en lille, kraftig lysende en, der stod lige over Hveen; den blinkede saa hjemligt, ligesom genkendende til ham; det var, som om den anstrengte sig for at minde ham om noget. Husker du mig ikke? — syntes den at spørge. Mindes du ikke dengang . . . for længe, længe siden . . . langt borte herfra . . .

Et Par Vogne med hjemfarende Skovgæster rev ham tilbage til Virkeligheden. Da blev han ude ved Stranden et Lysfænomen vaer, der i første Øjeblik forbavsede, ja næsten forskrækkede ham. Det gik dog hurtigt op for ham, at det var Ivans Lysballoner, som, idet de spejlede sig i det blanke Vand, frembragte Indtrykket af en Række luende Ildsøjler. Lidt højere oppe skimtede han nu ogsaa selve den fuldt oplyste Villa gennem Havens mørke Trægrupper. Det samlede Syn var i den stille Aften af en egen fantastisk Virkning, mindede om et straalende Fepalads.

I det samme kom han til at huske paa, at han jo havde haft i Sinde at belure Nanny og hendes Kavalier derude i Haven. Han havde virkelig ganske glemt hende, og han var slet ikke ked deraf. „Lad ham beholde hende!“ sagde han og tog med disse Ord uigenkaldelig Afsked med Nanny og med Kærlighedens Eventyr i det hele taget. Herude, Ansigt til Ansigt med det uendelige Verdensrum, forekom denne Menneskenes utrættelige Elskovstagfat ham saa inderlig usmagelig, ja fyldte ham med Lede.

Han gik videre ud ad Vejen. Da han kom forbi et Sted, hvorfra der lød Musik, blev han uvilkaarlig staaende for at kaste et Blik ind over den høje Tjørnehæk, som dannede Gærde ud mod Landevejen. Derinde laa en lille straatækt Villa i en gammel Have, hvor nogle unge Damer og Herrer løb og legede.

Ogsaa derinde var der aabenbart Fest. Og han blev paa egen Maade slaaget af Modsætningen mellem dette Selskab og det, han havde forladt. Damerne derinde var alle lysklædte; men i deres Dragter sporedes ingen Paavirkning af evropæisk For-